

simplicissimo minimeq; gemino utens ossum connexu. Tali uero caput ossi cymbam referen-
ti hac articulationis specie iungitur, ut etiam quaedam brachialis ossa inuicem articulari suo lo-
co doceamus, non minus quam secundae, tertiae, quartae & quintae costarum cartilagine hac
articulationis specie pectoris ossi coarctantur. In praesentia enim abunde est, commissurarum
differentias naturasq; enarrare, & in illis scopum Cōditoris recensere, quibusdam tantum ad-
ditis exemplis, qualia haec posteriora in obscuris motibus censerique uent. Omnes enim articu-
los semper enumerare, & si promptissimum mihi quidem esset, illi tamen Anatomes tyronem
nondum explicatis ossibus remorarentur, ac negotij difficultate à pulcherrima Dei operum
inquisitione absterrent. *Aggredior itaq; articuli species est, quae cauum sinumq; leuiter & su-*

Aggredior.

perficietenus exsculptum, & caput ossis depressum adipiscitur, & ueluti planarum superficie-
rum connexu fit. & quemadmodum in enarthrosi quis sinus caputq; sit indicare leuis est ne-
gotij, ita è diuerso in arthrodia utraque adeò obscura sunt, ut ignores cui nam ossi sinus aut ca-
pitis nomen opportunè debeas adscribere, perinde ac si duas superficies planas inuicem incum-
bere fingeres. Hac specie committuntur tria interiora tarsi ossa cymbam referenti ossi, & pe-
dij ossa tarsi ossibus, nonnullaq; brachialis ossa postbrachialis ossibus, dein quartum brachialis
os quod rectum uocabitur, tertio brachialis ossi: & clauicula summo humero. Atq; in his com-
missuris adeò obscuri sunt motus, ut perquam arduè sentiri possint. Quasi Natura hanc articu-
lationis speciem in simplici articulo tentaret, ubi uix tantillum os moueri statuit. Nulli enim
simplicem eandemq; ueram arthrodiam reperiatis, ubi manifestus sit motus: quemadmodum for-
tè duplicem obseruabis manifesto motu praeditam, sed illo ferè unico & simplici. Prima nan-
que ceruicis uertebra nullo motu alio, quam liquido circumactu super secundam moueri pro-
babitur, & duobus interim locis prima hominis uertebra secundae per arthrodiam iungitur,
utrinque scilicet ad secundae uertebrae dentis latera, & dens ipse quodammodo arthrodia pri-
mae uertebrae committitur. Quamquam in his uertebrae nexibus sinus capitq; adhuc ma-
nifestiora sunt, quam in simplicibus, quas antea enumerauimus, arthrodij. Ad haec, eiusmodi
quoque arthrodiam obseruabis in reliquis etiā ceruicis uertebis, & thoracis quoque omnibus,
ad eam usq; quam ab incumbēte ipsi uertebra & ab ipsi subiecta suscipi exponā. Nam earū uer-
tebrarum connexus, qui ad radicem spinæ seu posterioris uertebrae processus consistunt,
ita committuntur, ut subingredientes unius uertebrae partes leuissimè protuberent, & partes
aliae uertebrae admittentes, superficietenus tantum sinuentur. Quamuis in his uertebis prae-
ter flexionem & extensionem, etiam aliquis in latera motus obseruetur. Atque ita si eiusmodi
duplicem uertebrae ad se inuicem articulationem arthrodiam esse dixerimus, hanc non ex-
actè simplicis motus gratia perpetuò fieri etiam fatebimur. *γλυσσος*, quae tertia articuli spe-
cies censetur, manifestis sinibus capitibusq; perficitur, sed nequaquam simplicibus. Fit enim
ginglymos, quoties mutuo ingressu ossa inuicem iunguntur: ita ut unus gibba, alterius ossis
caua subintrent: & rursus unius ossis sinus alterius gibba admittant, perinde ac si digitos mu-
tuis ingressibus committas, aut ostiorum cardinibus hanc articuli speciem
conferas, in quibus ferrum parieti infixum illud quod ostio cōmittitur ex-
cipiat, ipsiq; etiam ostij ferro parietis ferrum subintret. Ab hac enim imagi-
ne praesens articulationis species nomen inuenit. Haec in genu occurrit,
tibiae enim os duobus donatur sinibus, in quorum medio tuberculū pro-
minet: femoris autem inferior pars duo exigit capita, tibiae ossis sinus ingre-

γλυσσος.

*Hic A ferru
seu cardinem
notat, parieti
infixum. B au-
tē, ferru quod
ostio seu fene-
strae necitur.*

*Quando Na-
tura gingly-
mos formauit.*

*Quibus modis
duplices arti-
culi formantur.*

dentia. dein in caput medio sinus uisitur, tibiae ossis tuber suscipiens. Eadem ratio in secun-
dis & tertijs quatuor manus ac pedis digitorum articulis seruatur, & in tertio manus pollicis
internodio, & in secundo pollicis pedis. Superius enim horum articularum os duo obtinet ca-
pita, in quorum medio sinus cōstitit: inferius uero, ac (ut sic dicam) ungui uicini os, duobus
donatur sinibus, tubere quodam diremptis. Ad hec, humeri cum ulna articulus ginglymo ele-
gantissime perficitur. Vlna enim sinus humeri tubercula excipit, & rursus ulnae tubera hume-
ri sinus mirificè subeunt. Atque in dictis iam ossibus ginglymos in uno cōtinuoq; fit articulo,
qui solam extensionem & flexionem nanciscitur, nullo interim alio motu praeditus, non aliter
quam si hac articuli formarum Opifex utendum duxisset, quoties articulum duntaxat flexi
allequi ualeo) ueteres Graeci reposuerunt ossa inuicem distinctis remotisq; articulationibus
commissa, quae simplici motui praeficiuntur, idq; tunc potissimum, dum illae articulationes
inter se in susceptione uariant. Radius nanque ulnae duplici articulo committitur, & eius be-
neficio tantum simplici motu, qui in supinum prouocatur, pollet. Iuxta humerum enim ulna
in sinum sibi exsculptum radij admittit capitulū, & iuxta brachiale radij sinus ulnae capitulum
excipit.

*a Iunge O,
fi. 33. ca. in
li. 11. figur. 4.
b 2. fi. ca.
25. numerus
7 in.*

*c Iunge f.
fi. 33. ca. in
li. 11. figur. 4.
33. cum m.
m. 10. fi.
d. fi. ca. 2.
99 ad pp.*

*e Iunge 4.
fi. 15. ca. X
cum c. fi. 5.
Dein 4. fi.
a, b, cum d.
c, fi. 5. quinte.
Postea L. 4.
fi. cū 5. fi.
f Iunge 1.
7. fi. cap. 15.
cum d. 9. fi.
g Iunge X
c. 15. cum
a, b, 2. fi.
aut cum c. fi.
gura 3.*

*b Cōfer. f.
c. 1. 7. fi. 31
ca. cum e.
f. 1. 1. fig.
30 caput.
i In 2. fig.
27 cap. un
ge G. H. I. ad
l. K. M.*

*h h. 1. fi. 24.
ca. Aut com-
mittent 2. fi.
gura in l. 5.
fi. c. 15. fi.
in o. 7. fig.*

excipit. Idem in calcis & tali cōnexu (ut & ginglymos obscurum motu
seam) obseruatur. In posteriori enim sede talis calcis tuber assumit,
sinui caput tali inarticular, adeò ut meritisimò & hic quoque mutui
lari dicantur. Pariter huc quoque ueteres retulisse uidentur duplices arti-
tuo eodemq; uario non fierent ingressu, sed simili utrinque modo, ut ca-
bram connexus censerique posset. Duobus enim inuicem distantibus pri-
duo occipitij ossis capita ueluti enarthrosi articulantur, neque quicqua-
latio à sinistri, specie formaue discrepat. Sic quoque & aliae uertebrae
Nam inferior seu subiecta superiori seu superpositae duplici articulo cō-
articulis qui ad spinæ seu posterioris uertebrae processus radicem
enim de uertebrae nexu, quem suis corporibus moluntur, in prae-
quantum ad propositum spectat, uariis sit. quemadmodum etiam uertebrae
thoracis consistentes, quod ad articuli formam attinet, posterioribus a-
tuò iunguntur: quae uero duodecimae subiacent, quodammodo enar-
modi uertebrae nexu, quia duplices (unus utrinque nimirum ad la-
complecteremur, etiam aliquot huius generis articulationes non simpli-
tatem fateremur, quum uertebrae praeter extensionem & flexionem, in la-
agantur. At non arbitror ueteres illos Anatomicorum praecipuos, uer-
articularem dixisse, quod prima ceruicis & duodecima plerumque thoracis
xat exceptis, semper una uertebra superiori parte suscipiatur ab alia, &
rem suscipiatur: aut contra, superiori parte aliam suscipiat, inferiori autem
id Galenus satis innuat, hac ratione ginglymon fieri autumans: & forte
uerum assereret, tunc oportere tria ossa ad articulationem concurrere, quae
tebram, quae superiori sua sede exciperetur: & secundum uertebrae, quae
dem exciperetur: & tertium uertebrae, quae à media seu primae uertebrae
retur. Ut enim una suscipiat, eademq; suscipiatur, praeter illam, & susce-
quoque concurrere necessum esset. Atque hac etiam ratione ad plurimū
rendus esset, ad ea nimirum quae ima sui parte aliud os subirent, & supe-
aut ex aduerso, in superiori sede aliud ingrederentur, inferiori autem ali-
ticularionis formae habito respectu. Ethuius generis censeretur primae
superiori sede per enarthrosin postbrachialis ossibus iunguntur, & ima-
fis digiti sinus subeunt. Verum de digitorum uertebrae quoque connexi-
pertractatur, nunc commissuras nullum prorsus motum ostendentes
monuero, nullum haecenus dictorum ossium contextum fieri, nisi sinibus
perficietibus leui lubricaq; cartilagine incrustatis, si modò uertebrae
& sacri ossis cum duobus ipsi coarctatis ossibus connexum secluseris, in
gamentum priuatim interuenire posterius audies. Quae uero iam narra-
omni prorsus motu destituta, laui lubricaq; contactu neutiquam flui-

*Immitte de
tium seriem
A. A. notat
fi. ca. 11. in
quarta fig.
cap. 6.*

*Expende
qui in 2. in-
tegratū fig.
a. inter o
c. a. cōfi-
sit. Aut cō-
fer figuras
ca. 31. cū fi-
gura 33.*

ma *γλυσσος* dicitur. estq; cum instar clauis ossi infigitur: quā dentes ac-
larum praesepiolis tanquam clauis adeò impinguntur, ut ne tantillum
Ceterum ueteres interdum instar clauis connexum, etiam ad articulum,
lerunt, quum ossa inuicem alterius ossis beneficio tanquam clauis cuiusdā
dicerent, quemadmodum Aristoteles innuit, quum duo ossa caua in me-
bit, tibiae & calcis os sinus obtinere, & talum suis tuberibus eos sinus cō-
tratus, ac si duo asseres eodem spiculo committerentur. Verum trigestimū
tura tradetur, cuius connexus ad tibiae & calcem ginglymo, & in homi-
dibus articulat. Homines enim talo non destituuntur, quamuis is à fol-
lo forma (non autem situ) discrepat. Nam tibiae omnibus subijcitur, & ca-
cem gerit ossi articulat. Femoris enim os tam in auiibus quam in equis
quadrupedibus, Aristotelem, & in tertio de Vsu partium Galenum luit, q
hominibus femur uisū obuium non sit: ut modò in suum locum asseruen-
muni animalium gressu Aristoteles, ob ignoratum ipsi in quadrupedi-
os, & brachij os, parum rectè posteris tradidit. Sutura, quam *γλυσσος* Gr-
stio quaedam est, ad confuturum rerum similitudinem. Hanc nonnulli q
serrata compagem structuramq; alij in unguem commissuram esse de-
in memoriam reuocant, mutuum serrarum contrario occursum ingressum,
serrae partes in alterius sinus subeunt. Hi uero quae in unguem committi